

skulde bli så stort at det vil koste uforholdsvist mye å stå mot det. Det kan være mulig at ledelsen vil finne det regningsvarende å ta ennå et vinterfelttog for der å gjøre det endelig av med motstanderen. Men selv om en slik taktikk blir brukt, er det ingen grunn til engstelse eller til å tro at Sovjet Samveldet har interesse av å holde krigen gående en dag lenger enn nødvendig.

Etter engelske meldinger er Tyskland bombet kraftig i løpet av de første 14 dager i mars. Det skal også være påført den tyske industri betydelige skader. Det er klart at dette har overordentlig stor betydning for krigens gang. Det setter derfor ned humøret hos oss når det inntrener en pause i angrepene. Det er også mange innenfor vårt land som er tilbøyelig til å kritisere den krigsførsel som vestmaktene bruker. Her, som i alle andre tilfeller, er det lett å si at det skal gjøres det og det, men det er alltid verre å utføre det. Det er rimelig at folk her gjerne vilde se realiteter, at de mener England og USA nå må være istand til å tilføye fienden større slag enn de gjør, men noe virkelig positivt å bygge på har vi ikke. Vi må derfor nøye oss med å beholde troen på at det som kan gjøres, det blir gjort. Det foreligger ikke noe som kan tyde på at de reiser som foretas og de konferanser som holdes, ikke har alvorlige hensikter.

I Tunis er engelskmenn og amerikanere gått til angrep og selv etter tyske meldinger ser det ut til at angrepet er av en mer enn vanlig hård art. Det gir oss noe mer tro på et godt utfall når vi ser at Montgomery påny har gått til angrep.

Den behandling han ga Rommel ønsker vi alle tyskere skal få.

De dager som nå kommer vil bli en ventetid. Først når vårløsningen er over på østfronten og lederne på begge sider har stilt opp til kamp påny, vil vi få noe mer utførlig å holge oss til. Vi håper Den røde hær innen ikke altfor lang tid vil ha rensket sitt fedreland for nasihordene.

I Rsjev var det før krigen 65.000 mennesker. Halvparten ble evakuert da russerne trakk seg ut av byen. Da de nå igjen inntok byen var det 200 forkomne mennesker tilbake. Resten, 32.300 mennesker var drept, sultet ihjel eller deportert. I Rostov drøpte tyskerne 18.000 sivilpersoner. Det er denne nasjon som representerer det nye Europa. Det er godt vi vet at det aldri vil skje.

OSLO: Angivere:

Reidulf Pedersen, Huitfeldtsgt. 18, Arthur Nilsen, Thurmannsgata 9, Frk. Culborg Larsen, Colletsgt. 65, fru Judith Kristoffersen, Sahrsgate 31 b, 1. Sender og gir illegalt materiell til folk og sender så anmeldelser på dem til politiet.

Pass opp for angivere!

Den 22 mars ble det sendt 170 norske fanger fra Grini til Tyskland. Mange av disse hadde sittet ganske kort tid på Grini, de hadde ikke fått noen dom.

1942:

Eksport av matvarer til Tyskland:
280 millioner kroner.

1942:

Import av matvarer fra Tyskland:
141 millioner kroner.

FRIHETEN

Nr. 11 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

MOTSTANDSGRUPPER — 2

Etter som krigen blir hårdere og tyskerne trengt mer og mer opp mot veggen, vil det bli behov for mer utbygd, organisert motstand fra den norske befolknings side. Det er sikkert klart for alle at krigen vil bli skjerpet i den tid som no kommer. Tyskerne har proklamert den totale krig og den kjenner ingen grenser, ingen barmhjertighet. Derfor kan heller ikke de som står på den andre siden vise noen avslappelse i kampen, vise noen barmhjertighet. Like hård og brutal som kampen føres mot oss, må vårt svar være. Det norske folk må bruke de våpen som det har, sette dem inn i kampen på rette sted og til rett tid for den måte å slå motstanderen med den samme hensynsløshet som han selv bruker. Kampen må føres fram etter alle mulige veier. Vår front går over alt, våre mannskaper må være på plass, rede til å gripe den minste sjanse som gis for å tilføye motstanderen tap. For å kunne gjennomføre vår kamp med så små tap som mulig for oss, er det nødvendig at kampen blir organisert etter bestemte linjer. Det som er aktuelt i dag, er våre motstandsgrupper.

Disse grupperes oppgave er gitt i og med navnet — motstandsgrupper. Måten å gjøre motstand på kan være

forskjellig etter som anledningen er der, men det er to ting som må stå øverst på dagsordenen: Den organiserte motstand og den organiserte sikkerhet.

Det må være klart for alle at tilfældige aksjoner, som kun delvis lykkes, og som fører til store tap for oss, ikke vil tilføye fienden den skade som svarer til ofrene. For oss veier tap av menneskeliv og innesperring av våre folk temmelig tungt. Enkelte ganger kommer vi ikke utenom slike ofre, og da får vi ta dem, men ingen av ofrene skal skyldes dårlig organisasjon. Ingen ting skal være tilfældig. Såvel selve kamphandlingen som utførelsen og sikkerheten må nøye drøftes, ikke en, men mange ganger. Først når en brukbar vei for selve handlingen er funnet, og det er sørget for sikkerhet for aktørene, kan en gå til selve verket. Selve aksjonen kan være av forskjellig slags. Det er uråd å gi bestemte direktiver for alle de små og store aksjoner som tilsammen utgjør hele vår kamp. Den måte det skal gåes fram på blir ofte diktert av arten av den handling som skal utføres. — Gå da til verket, men vis kløkt og omtanke. Utsett ikke deg selv eller dine medarbeidere for unødige risiko, men overvei alle dine handlinger. La dine aksjoner ramme skånselsløst og sikkert. For hver

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

endelig tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

NS propaganda mot Sovjet Samveldet blir mer og mer plump. Na sist er det «Kuusinen regjering i Nord-Norge» som dras fram. Det ble som vanlig slått størt opp, men så sprakk det. Det hele løste seg opp i en uttalelse fra italienske journalister til bladet «Tromsø». Disse nasistiske bladfolk hadde «fra pålitelig kilde» erfart at de norske myndigheter var kommet over et komplott av norske menn som på russisk initiativ hadde dannet en folkeregjering a la Kuusinen. Det var det. Hele agitasjonen er altså bygget på uttalelser fra utenlandske nasistiske journalister. Vi vil dog ikke benekte at de nevnte herrer kan ha kommet med slike uttalelser, og at de har sine opplysninger fra norsk og som de mente «pålitelig kilde». Vi skal nemlig huske på at Jonas Lie den gang var i Kirkenes i egenskap av sjef for det daværende statspoliti, og at kapteinene Odd Melsom og Lund var ved grensen som kompanisjefer. Disse hadde allerede da sitt medlemskap i ns i orden, og det er all grunn til å tro at de også den gang viste hva som foresto av aksjoner fra Tysklands side. Quislings henvendelse til de norske offiserer om støtte var da allerede en kjensgjerning. Skal vår lovlige norske regjering klandres for noe i forbindelse med denne sak, så må det bli for at den lot landet vårt ligge åpent for all all slags pakk som ba om innreise-tillatelse, b.la. de nevnte journalister,

maskin som du stopper, for hver angiver som stuper, er du et skritt nærmere seieren. Det er de tusener små ting som teller, bare de blir riktig utført.

det må nemlig innrømmes at vi her i landet var utrolig godtroende når det gjaldt utlendinger, men denn godtroenhet er like gammel som vår selvstendighet.

Ja, dette var historien om den norske «Kuusinen regjering». Det finnes i dag omlag 300 tusen personer her i landet som tror på den, men de er tyskere for de er som kua, de sluker all agitasjon rå. Kua spiser sagflis dersom en forsyner den med grønne briller.

SITATER: Dr. Blankennagel har uttalt seg om utnyttelsen av den norske jord. Konklusjonen er følgende: «Den norske bonde må sette alle krefter til for å øke produksjonen for å bevare den germanske bondestand mot bolsjevismen - -». Det vil si sette Tyskland i stand til å slå Sovjet Samveldet. Videre sier han «fra 1941 bidrar Tyskland vesentlig til Norges fettforsyning». En må være tysker for å kunne komme med en slik frekk og direkte løgnaktig påstand. Tyskland har ganske enkelt tatt hele vår produksjon av sildeolje. På 10 måneder i 1942 utførte vi 4 millioner liter tran til Tyskland — Smørbutter som er drevet i land i Danmark var merket med N.M.E og Firklover, kvalitetsmerket for norsk meierismør.

Senator Otte: Hvis Norge vil beholde sin innflytelse på skipsfartens område, må det fullt ut-underskaste seg en europeisk rom-politikks nødvendighet». Altså vår handelsflåte direkte underlagt Tyskland. Det vil aldri skje. Videre sier herr Otte: «Det ligger bare i Norges egen interesse når det med alle sine krefter og verdifulle menneskemateriell og

ikke minst med sine naturrikdommer betingelsesløst går inn for Europas kamp for å sikre de europeiske folks livsrett til en heldig avslutning. Det betyr imidlertid også for enhver nordmann, og særlig for de kretser som representerer den norske skipsfart, at de må gå til betingelsesløs kamp mot bolsjevismen og dens håndlangere». Tydeligere kunne det neppe sies, men de kretser som står norsk skipsfart nær har da også gitt et like tydelig svar.

Reichspressechef Dietrich: «Den Nasjonalsosialistiske stat har opprettet en økonomisk og sosial ordning hvor parolen om at r e t t g å r f o r a n m a k t e r g j e l d e n d e». Her er kommentarer helt overflødig. Vi har hat tyskerne her i 3 år, vi har sett makten. Men retten er et ukjent begrep for såvel tyskerne selv som for de norske håndlangere.

HVOR HØRER DU TIL? Det finnes en del mennesker som vistnok ikke er på det rene med hvor de hører hjemme. De vakler mellom de to fløyer uten å ta noe stannpunkt. Dette må det nå være slutt med. Vi lever i den totale krigs tid, den skjerpes stadig, kampen blir hardere og mer hensynslos for hver dag som går. En slik tid tillater ingen å stå som tilskuer.

Vi skal ta et par eksempler. For 1 år sia ble politiets embetsmenn pålagt å bære den nye uniformen. Det manglet ikke på advarsler, men like fullt tok de den i bruk. Ikke bare ns folk, men også andre. Nå står landets samlede politistyrke i den situasjon at de etter hvert blir pålagt å trekke i den tyske uniform. Hadde embetsmennene nektet, vilde

det sikkert ført til at saken hadde blitt utsatt.

For en tid siden var det sendt ut innbydelser til et møte for kommunale tjenestemenn i Oslo. Det møtte ikke bare ns folk. Det var satt opp tale av føreren, de fikk høre ham på lydfilm. Det er ikke noe å si på at ns folk møter fram og gjør sitt til at et slikt møte blir «vellykket». De har tatt standpunkt og handler konsekvent ut fra det.

På Samorganisasjonens møte var det også mange som ikke var medlemmer i ns. De hjalp til å gjøre møtet «vellykket». Hva er det som er årsak til slik framferd? Skal vi tro at det er hensynet til det daglige brød som gjør seg gjeldende?

Årsaken får være det samme. Det er selve gjerningen vi skal bedømme, og den skal bli bedomt det kan dere snyltedyrt være ganske forvissset om. Husk at det er dere som i en vanskelig tid har hjulpet ns og tyskerne til å få sine «vellykkede» tilstillinger i stand. Det skal aldri bli glemt av oss som kjemper kampen med fare for liv og frihet. Husk at vi kjenner karene som står sine nasistiske sjefer bi med kjøp av fisk og andre matvarer når det ellers ikke er noe å få for oss andre. Vi skal huske dere for hver dag som går heretter. Sammen med angivere og nasister skal snylterne stilles opp mot muren.

Dette er vårt siste varsko. Neste gang skal navnene fram og så skal vi undersøke om dere står for tollekniven.

TAKK! Fra en venn av bladet, L.K. har vi hatt den glede å motta kr. 1000.00. Vi retter en hjertelig takk til ham, og også til alle de tu-

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

sener andre som har husket på oss med store og små bidrag. I det frie Norges navn sier vi: Hjertelig takk!

VIS FORSIKTIGHET! Følgende lille historie viser hvor lite det skal til for å havne i det tyske fangehull. Oppe på fjellet gikk en enslig ren-gjæter. Han fikk besøk av en tysk patrulje, gjæteren tok seg en sigarett og tendte, tyskerne forlangte å få se hva slags sigaretter han røkte. De var engelske og mannen havnet i arrest. Historien er sann. Denne lille ubetenksomhet kan koste mannen livet, for selvsagt tror ikke tyskerne at han har fått sigarettene på ærlig vis. Etter tysk tankegang må de nødvendigvis være gitt ham av en engelsk-mann og derved er bevisbyrden i den sak i orden.

Tyskerne beklager seg over de angrep som blir rettet mot de tyske byer. Når de utføres av allierte fly, er de terrorangrep, men når tyskerne slipper sine bomber over fredelige byer og bygder, da er det krig. Vi kan f.eks. nevne Kristiansund, Ålesund, Molde osv. Eller vi har før pekt på hvordan tyskerne går fram mot sivilbefolkningen i de strøk de besatte. Kyniske, brutale mord på oldinger, kvinner og barn synes å være de tyske soldaters kjæreste beskjeftigelse. Det siste bevis på tysk kampmoral, mot og tapperhet, har vi her i landet fått ved bombingene av hytter på Hardangervidda. Av en eller annen grunn har den tyske hærledelse her i landet gitt ordre til å svi av alle hytter på strekningen fra Rjukan og nordover til Ustaaset, Geilo osv. De tyske flyvere har så vært ivrig beskjeftiget med å bombe disse ubebodde hus. Øyenvitner forteller at de har sett tyskerne kaste opp til

15 bomber mot små, ensligliggende hytter. Da de bolde krigere ikke traff gikk de ned i lav høyde og brukte maskingevær mot hyttene. Hva de mente å oppnå med en slik fremferd er vanskelig for oss å forstå, men var det folk de lette etter, vilde det det vært mere rimelig om de hadde gått ned og undersøkt hyttene. De norske bønder vil sikkert sende en kjærlig tanke til våre tyske beskyttere når de til våren skal flytte på sætra og finner sine sæterbuer lagt i aske.

Hitler har talt. Han talte ved et minnemøte for de fallne hvis antall han oppga til vel 1/2 million. 3 millioner før lite. Om selve talen er ikke stort å si. En fikk inntrykk av at det var en nedbrutt, liten fører som talte en håpløs sak for et fortvilet, motløst folk. Det var ingen løfter denne gang. Han sluttet med en bønn til Gud. Kanskje føler dette umenneske for en gangs skyld at han sto ovenfor noe som han ikke klarte å komme forbi? Han talte for de falne. Kanskje det kom det som et rop til ham fra slagmarken, eller hørte han stille gråt fra de millioner mødre, hustruer og barn som har mistet sine kjære i det helvete han har skapt? Eller var det de 15-16 åringer som han nå skriver ut, som retter sine uforstående, spørrende øyne mot føreren? Vi vet ikke. Ingen vil heller få vite det. Når Hitler om ikke så lang tid selv blir talt med blant dem han nå holdt minnetalen over, vil han, som alle de andre tie. For slike folk må det være en trøst at døden setter en grense for den straff de har gjort seg fortjent til. Selv Hitler, inkarnasjonen av alt brutalt, rått og djevlesk, vilde ikke kunne stå for ropet fra millionenes grav. Døden eller asyl. Så viselig er livet innrettet —

FRIHETEN

Nr. 12 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

3 ÅR ER GÅTT siden det norske folk brutalt vart revet ut av søvnen ved sirenehyl og kanontorden — 3 lange, svarte år. Det er natt i Noreg enno, ei natt so svart at ein må hundradår attende i søgø før ein kan finne maken. Vi veit ikkje rett kva som er tyngst sjølvje natta med all si sorg og lidning, hell om det er at fienden fann oss sovande. I heile søgø vår har det vore nordmanns vis å halde vakt om fedralandet og stille til kamp når det trengdes. I gamle dagar sov nordmannen med våpna i senga, klar til kamp om framande skulde finne på å bryte seg inn nattes tid. 9 april 1940 skjer kvar nordmann i hjarta. Sjølv dei som vakt skulde vera, dei sov. Våpna våre lå lagra, ikkje ferdig til bruk. Landssvikarane gjekk lause, ferdig til å tene fienden. Tre døgn brukte tyskarane på ferda hit. Roleg og stilt la nordmannen seg til å sova dei 3 nettene og. So fall bombene, kulesprøytoner knitra, mordarane vart helsa velkome på norsk grunn av landssvikarane — Natta tok til. Men det norske folket vakna. Om kvelden 9 april ga tyskarane i Norsk Rikskringkasting ordet til svikaren Vidkun Quisling. Da vakna det norske folket. Frå dei ytterste havskjera, frå fjell og fjord, frå bygd og by stilte folket til kamp, men for seint. Attåksman-

nen og hjelpa hans, landssvikarane, hadde fenge fotfeste på norsk grunn. Nordmannen måtte la dei rå — til so lenge. Nordmennene la ned våpna, men kampen var ikkje slutt. I dei 3 år som har gått har nordmennene sigra og det stort. Rett nok er ikkje Noreg enno fritt, men det har ikkje luktast nasistene å tyne folkevillja. Dei har bærsett landet, men ikkje folket. Den fylking som no står under det frie Noregs fane er større og sterkare enn noko gang før. Mange har stupat. 161 er dømd frå livet og skotne. 10 vart skotne i Oslo våren 1940, utan dom. Mange er drepne i fengsler, hell skotne «under flukt». Talet på nordmenn som har mist livet under kampen er ikkje godt å seggja, men det er snaut om vi kjenner til det halve av ofra. Om stutt tid vil 900 nordmenn vera samla i det helvete som heiter Oranienburg ved Berlin. Til dette kjem fleire hundra som er i et anna tysk fangehol. Det er soleis ein rik haust tyskarane og dei norske leigesvennane deira har hatt i landet vårt. Difor er det so gjildt å sjå at rekkjone ikkje har vortne glisne. Nei, der har nazi vorte vonbrotne. Terror og mord har ikkje teke motet frå den norske fridoms mannen. Rekkjone er fylt etter kvart som ein er vorten

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!